

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 149/18

Λουξεμβούργο, 4 Οκτωβρίου 2018

Απόφαση στην υπόθεση C-12/17
Tribunalul Botoșani και Ministerul Justiției κατά Maria Dicu

Διάταξη εθνικής νομοθεσίας η οποία, για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών που δικαιούται εργαζόμενος, δεν λαμβάνει υπόψη τη γονική άδεια την οποία έλαβε ο εργαζόμενος είναι σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης

Ο χρόνος γονικής άδειας δεν μπορεί να εξομοιωθεί με χρόνο πραγματικής εργασίας

Η Maria Dicu, δικαστής στο Tribunalul Botoșani (πρωτοδικείο Botoșani), έλαβε άδεια μητρότητας από την 1η Οκτωβρίου 2014 έως τις 3 Φεβρουαρίου 2015. Από τις 4 Φεβρουαρίου 2015 έως τις 16 Σεπτεμβρίου 2015 έλαβε γονική άδεια για ανατροφή τέκνου ηλικίας έως δύο ετών. Κατά την περίοδο αυτή, η σχέση εργασίας της είχε ανασταλεί. Τέλος, έλαβε 30 ημέρες ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, από τις 17 Σεπτεμβρίου έως τις 17 Οκτωβρίου 2015.

Δυνάμει του ρουμανικού δικαίου το οποίο προβλέπει δικαίωμα ετήσιας αδειάς μετ' αποδοχών διάρκειας 35 ημερών, η M. Dicu ζήτησε από το δικαστήριο στο οποίο υπηρετούσε να της χορηγηθούν πέντε ημέρες υπολειπόμενης ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών για το έτος 2015.

Το Tribunalul Botoșani (πρωτοδικείο Botoșani) απέρριψε την αίτηση αυτή με την αιτιολογία ότι, κατά το ρουμανικό δίκαιο, η διάρκεια της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών είναι ανάλογη του χρόνου πραγματικής εργασίας που παρεσχέθη κατά το τρέχον έτος και ότι, συναφώς, η διάρκεια της γονικής άδειας που είχε λάβει κατά το έτος 2015 δεν μπορούσε να θεωρηθεί χρόνος πραγματικής εργασίας για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών.

Η M. Dicu προσέφυγε κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον των ρουμανικών δικαστηρίων. Στο πλαίσιο αυτό, το Curtea de Apel Cluj (εφετείο Cluj, Ρουμανία) υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ερώτημα εάν το δίκαιο της Ένωσης¹ αντιτίθεται σε διάταξη του εθνικού δικαίου η οποία, για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών που δικαιούται εργαζόμενος, δεν λαμβάνει υπόψη ως χρόνο πραγματικής εργασίας τη γονική άδεια που έλαβε ο εργαζόμενος.

Με τη σημερινή του απόφαση, το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι, κατά το δίκαιο της Ένωσης, κάθε εργαζόμενος δικαιούται ετήσια άδεια μετ' αποδοχών διάρκειας τουλάχιστον τεσσάρων εβδομάδων, το δε δικαίωμα αυτό πρέπει να θεωρείται αρχή του κοινωνικού δικαίου της Ένωσης με ιδιαίτερη σημασία. Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι ο σκοπός του δικαιώματος αυτού, ο οποίος έγκειται στο να παράσχει στον εργαζόμενο τη δυνατότητα να αναπαυθεί, στηρίζεται στην παραδοχή ότι ο εργαζόμενος εργάστηκε πράγματι κατά την περίοδο αναφοράς.

Το Δικαστήριο διευκρινίζει, εντούτοις, ότι υπό ορισμένες ειδικές περιστάσεις, όπου ο εργαζόμενος αδυνατεί να ασκήσει τα καθήκοντά του, ιδίως διότι απουσιάζει δικαιολογημένα λόγω ασθένειας ή λόγω άδειας μητρότητας, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να εξαρτήσει το δικαίωμα σε ετήσια άδεια μετ' αποδοχών από την υποχρέωση παροχής πραγματικής εργασίας.

Το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι στην περίπτωση της M. Dicu, η οποία έλαβε γονική άδεια κατά την περίοδο αναφοράς, δεν συντρέχουν τέτοιες ειδικές περιστάσεις.

Συναφώς, το Δικαστήριο επισημαίνει, αφενός, ότι η επέλευση ανικανότητας προς εργασία λόγω ασθένειας είναι καταρχήν απρόβλεπτη και ανεξάρτητη της βουλήσεως του εργαζομένου, ενώ στο

¹ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ 2003, L 299, σ. 9).

μέτρο που ο εργαζόμενος ο οποίος έχει λάβει γονική άδεια δεν υπόκειται στους σωματικούς ή ψυχολογικούς περιορισμούς τους οποίους συνεπάγεται μια ασθένεια, η κατάσταση του εργαζομένου αυτού διαφέρει.

Το Δικαστήριο σημειώνει, αφετέρου, ότι σκοπός της άδειας μητρότητας είναι η προστασία της βιολογικής καταστάσεως της γυναίκας κατά την περίοδο της εγκυμοσύνης και κατόπιν αυτής καθώς και η προστασία των ιδιαίτερων σχέσεων μεταξύ της γυναίκας και του τέκνου της κατά την περίοδο μετά την εγκυμοσύνη και τον τοκετό. Επομένως, η κατάσταση αυτή διακρίνεται επίσης από την κατάσταση εργαζομένου που έχει λάβει γονική άδεια.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Δικαστήριο καταλήγει στο συμπέρασμα ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, **ο χρόνος γονικής άδειας που έλαβε ο εργαζόμενος κατά την περίοδο αναφοράς δεν μπορεί να εξομοιωθεί με χρόνο πραγματικής εργασίας για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών.** Κατά συνέπεια, **διάταξη εθνικής νομοθεσίας, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία, για τον καθορισμό της ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών την οποία δικαιούται εργαζόμενος για ορισμένη περίοδο αναφοράς, δεν λαμβάνει υπόψη ως χρόνο πραγματικής εργασίας τη γονική άδεια την οποία έλαβε ο εργαζόμενος αυτός κατά την εν λόγω περίοδο, είναι σύμφωνη προς το δίκαιο της Ένωσης.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται παρόμοιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎ (+32) 2 2964106